

pokoutnictví, proti němuž nutno advokacii chrániti. Stálá delegace staví se proti tomu, aby civilní a komerční inženýři zasahovali do sféry činnosti advokátů. Delegáti ze Slovenska trpce si stěžovali na soukromou praxi obecních a obvodních veřej. notářů na Slovensku a znovu žádají, aby praxe ta, kolidující s postavením notářů jako veřejných úředníků, byla zakázána. S politováním byla vyslechnuta zpráva o hnutí v Německu proti nearijským a německým advokátům v cizích státech, zejména v ČSR. Jednalo se dále o nové úpravě bursovního soudnictví rozhodčího a usneseno doporučiti, aby proti nálezům rozhodčích soudů bursovních bylo přípustno odvolání a aby důvody pro zmateční stížnosti byly rozšířeny. Projednány byly ještě další otázky stavovské. Stálá delegace vypracuje návrh nové úpravy advokátního tarifu na zásadě zjednodušeného účtování.

Třetí mezinárodní kongres spořitelní v Paříži. Ve dnech 20. až 25. května t. r. se konal v Paříži třetí mezinárodní sjezd, jehož se účastnilo přes tisíc delegátů zastupujících 28 států, a na němž bylo probíráno několik aktuálních problémů, týkajících se sice především spoření, avšak majících též širší význam národohospodářský a právní. Kongres byl uspořádán organizačním ústředím francouzských spořitelů a konal se za patronance mnoha vynikajících francouzských osobností, zejména presidenta republiky Lebruna, jenž byl přítomen též jeho zahájení, předsedů obou sněmoven, členů vlády, pařížského kardinála a m. j. Také Společnost národů vyslala k sjezdu svého zástupce. Francouzské pošty vydaly při této příležitosti jubilejní známky s obrazem tvůrce francouzského spořitelnictví Benjamina Delesserta, který v roce 1818 založil první francouzskou spořitelnu v Paříži.

Prvním tématem na sjezdu probíraným byl vliv krise na spořitelny. Zajímavé je zjištění, vyplývající z materiálu předloženého z různých zemí, že spořitelny byly obecně (i dříve) poměrně málo dotčeny hospodářskými krisemi. Sjezd vyslovil zde zejména přání, aby státy pečovaly o pevnou měnu a upevnění přátelských vztahů mezi národy.

Při studiu otázky zajištění hypotečních zápujček byla přijata resoluce, v níž se žádá zejména rozšíření publicity právních listin, týkajících se domů a pozemků, a zavedení knih pozemkových, podávajících jasný obraz majetkoprávních poměrů. Staré instituci českého práva se tím dostává zvláštního mezinárodního uznání. Mimo to se žádá o revisi zákonné úpravy privilegovaných pohledávek, jejichž počet má býti omezen a jež mají býti rovněž podrobeny formám publicity.

Ohledně úrokové politiky spořitelů postavil se sjezd na stanovisko svobody a autonomie spořitelů, což je adresováno především poměrům říšskoněmeckým, kde byly úvěrní

ústavy podrobeny v poslední době velmi přísnému státnímu dohledu.

Pro školní spoření doporučil sjezd co nejvydatnější podporu výchovy ke spoření, zavedení nauky o spoření jako pravidelného předmětu vyučovacího do škol, vytvoření smíšených sborů vychovatelů mládeže a zástupců spořitelů a velmi úzkou spolupráci spořitelů s učitelskými sbory.

Otázka poměru spoření k životnímu pojištění a spolupráce spořitelů a pojišťoven nebyla probírána a Mezinárodní ústav spořitelů v Miláně byl pověřen jejím prostudováním a předložením výsledků tohoto studia příštímu sjezdu, který se má konati v roce 1940 v Berlíně. Kubeš.

Nouze mezi příslušníky stavu advokátského v Německu, která jak se i v Německu samém veřejně uznává, byla ještě zvýšena některými opatřeními dnešního režimu, vyvolá asi nutnost určitých zákonodárných zákroků. Otázkou zabývala se nedávno říšská rada německých právních zástupců, která doporučila řadu opatření, jimiž by mohly býti zmírněny největší nesnáze, které se tu vyskytují. Též v odborném tisku jest tato otázka živě přetřásána. Uvažuje se zejména o tom, jak zameziti přístup k advokacii těm mladým právníkům, kteří nebyli uznáni způsobilými k státní službě, jakož i o opatřeních, jimiž by bylo umožněno zkoumati způsobilost těch adeptů stavu advokátského, kteří o přijetí do státní služby nežádali. Dále se uvažuje o vyloučení z provozování advokacie těch advokátů, kteří byli postiženi těžkými kárnými tresty a konečně i o stanovení věkové hranice, až do které by bylo jedině možno povolání advokátské vykonávati. V souvislosti s takovým opatřením bylo by třeba umožniti advokátům v přiměřené formě pensijní zaopatření. Jako další opatření se uvádějí zvýšení cenové hranice pro nucené zastoupení advokátem, boj proti pokoutnictví a vyloučení z výkonu advokacie pensionovaných státních úředníků. I když mnohá z navrhovaných opatření mají význam jen se zřetelem k zvláštním poměrům v Německu, nejsou uvedené návrhy bez zajímavosti ani pro poměry naše.

Extradiční styk Švýcarska s cizinou v roce 1934. Počet extradičních věcí a případů převzetí trestního stíhání byl v roce 1934 skoro stejný jako v roce 1933. (Srv. Právník 1934, strana 459.) Dvě věci byly podle článku 23. spolkového zákona o vydávání zločinců předloženy k rozhodnutí spolkovému soudu. Ve dvou případech zamítlo justiční a policejní oddělení v Bernu samo žádané extradice, poněvadž trestní stíhání, ač šlo o delikty obecné, bylo ve státě vyžadujícím zavedeno z důvodů politických. S hlediska právního byl zajímavý tento konkrétní případ: švýcarská vláda požádala Badensko o vydání švýcarského státního příslušníka ke stíhání pro podvod. Badenské ministerstvo spravedlnosti poukázalo k tomu, že trestný čin s přihlédnutím k výši možného trestu, je zahrnut v amnestii podle německého amnestičního zákona ze 7. srpna 1934, a že proto vydání je podle německého extradičního zá-